

70. sz. Ajánlás

a szociálpolitika minimális előírásairól a függő státuszi területeken

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Philadelphiába, és amely 1944. április 20-án huszonhatodik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a szociálpolitika minimális normáiról a függő státuszú területeken, amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlás formájában adja közre,

a mai napon, 1944. május 12-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A szociálpolitikáról a függő státuszú területeken szóló 1944. évi Ajánlás” néven idézhető:

Míthogy a függő státuszú területek népeinek gazdasági előrelépése és társadalmi haladása az igazgatásukért felelős államok számára egyre égetőbb és sürgetőbb ügyé válik; és

Míthogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet megalapításától fogva arra törekedett, hogy e cél érdekében segítséget nyújtson a kormányok, munkaadók és munkavállalók ezirányú erőfeszítéseikhez; és

Míthogy az Atlanti Charta minden nemzet között a legteljesebb körű együttműködést fogalmazza meg gazdasági területen, hogy mindenkinek tökéletesebb munkaügyi normákat, gazdasági fejlődést és társadalmi biztonságot biztosítsanak; és

Míthogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Konferenciája 1941. november 5-én elfogadott határozatával magáévá tette az Atlanti Charta ezen alapelvét, és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet részéről teljes körű együttműködésre vállalkozott annak végrehajtásában; és

Míthogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet időről időre elfogadott a függő státuszú területeken az élet és a munkavégzés feltételeinek különleges vonatkozásaival foglalkozó Egyezményeket és Ajánlásokat és a Szervezet Alapokmányának 35. cikke szerint ösztönözte az általánosan alkalmazandó Egyezmények és Ajánlások alkalmazását az ilyen területekre; és

Míthogy a függő népek jólétének és fejlődésének haladását befolyásolják a függő státuszú területek és a világ többi része között fennálló gazdasági kapcsolatok, csakúgy, mint a függő státuszú területeken belül hozott intézkedések; és

Míthogy kívánatos a függő státuszú területeken a szociálpolitika alapvető alapelveit leszögezni és az elfogadott nemzetközi minimális normák alkalmazásának e területekre történő kiterjesztéséről, valamint e normák fejlesztéséről rendelkezni a fent említett célok elérésének előmozdítása érdekében;

A Konferencia a következő Ajánlásokat teszi:

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden egyes tagállamának meg kell tennie, illetve folytatnia kell a hatáskörében lehetséges lépéseket a függő státuszú területek népei

jólétének és fejlődésének előmozdítása érdekében a jelen Ajánlás Mellékletének I. Részében meghatározott általános alapelvek eredményes alkalmazásával.

2. A Szervezet mindegyik olyan tagállamának, amely bármilyen függő státuszú területért felel, a hatáskörében lehetséges minden lépést meg kell tennie az egyes ilyen területeken a jelen Ajánlás Mellékletének II. Részében meghatározott minimális normák eredményes alkalmazásának a biztosítására, és különösen arra, hogy a jelen Ajánlást az egyes ilyen területeken a Melléklet II. Részében meghatározott minimális normák hatályba léptetésére illetékes hatóság vagy hatóságok elé terjessze.

3. A Szervezet minden egyes tagállamának, ha a jelen Ajánlást jóváhagyja, értesítenie kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját a Melléklet I. Részében meghatározott alapelvek elfogadásáról; a lehető leghamarabb közölnie kell a főigazgatóval annak a részleteit, hogy mit tett a Melléklet II. Részében meghatározott minimális normák hatályossá tétele érdekében azon függő státuszú területeken, amelyért ő felel; és ezt követően időről időre az Igazgató Tanács kérésére be kell számolnia a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak az Ajánlás hatályba léptetése érdekében tett lépésekkel kapcsolatban.

4. A jelen Ajánlás Mellékletének II. Részében meghatározott normákat minimális normáknak kell tekinteni, amelyek nem minősítenek és nem csorbítanak semmilyen olyan kötelezettséget, amely szerint a Szervezet Alapokmánya vagy a tagállam által esetleg ratifikált bármilyen nemzetközi munkaügyi Egyezmény értelmében a szervezet tagállama magasabb színvonalú normákat köteles alkalmazni, és semmi esetre nem lehet úgy értelmezni vagy alkalmazni, hogy csökkentse az érintett munkavállalókra vonatkozó jogszabályi védelmet.

MELLÉKLET

I. RÉSZ. ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

1. cikk

1. Minden olyan politikának, amelyet azért alakítanak ki, hogy a függő státuszú területekre alkalmazzák, elsősorban az ilyen területek népeinek jólétére és fejlődésére, valamint a társadalmi haladás iránti vágyuk előmozdítására kell irányulnia.

2. Az általánosabb alkalmazású szakmapolitikákat úgy kell kialakítani, hogy kellőképpen tekintetbe veszik a függő státuszú népek jólétére gyakorolt hatásukat.

2. cikk

1. A gazdasági előrelépés előmozdítás és így a társadalmi előrehaladás megalapozása érdekében minden erőfeszítést meg kell tenni nemzetközi, regionális, nemzeti vagy területi alapon a helyi közigazgatás ellenőrzése alatt álló függő státuszú területek gazdasági fejlődéséhez nyújtandó pénzügyi és technikai segítségnyújtás biztosítása érdekében, oly módon, hogy a függő státuszú területek népeinek érdekét is megóvják.

2. Minden kormányhatóság politikájának arra kell irányulnia, hogy elegendő forrás álljon rendelkezésre fejlesztési célú tőke biztosítására olyan feltételek mellett, amelyek biztosítják, hogy a függő státuszú területek népei élvezzék a kérdéses fejlesztések teljes hasznát.

3. Megfelelő esetekben nemzetközi, regionális vagy nemzeti szintű intézkedéseket kell tenni az olyan kereskedelmi feltételek kialakítására, amelyek elegendőek ahhoz, hogy a függő státuszú területek lényeges export termékeit hatékonyan előállító termelők egy elfogadható életszínvonalat tudjanak fenntartani.

3. cikk

Megfelelő nemzetközi, regionális, nemzeti és területi szintű intézkedések révén minden lehetséges lépést meg kell tenni a fejlődés előmozdítása érdekében olyan területeken, mint pl. közegészségügy, lakásügy, élelmezés, oktatás, gyermekek jóléte, a nők jogállása, foglalkoztatási feltételek, a bérből és fizetésből élők és őstermelők díjazása, migráns munkások, társadalombiztosítás, közszolgáltatások színvonala és általános termelés. E lépések magukban foglalják a megfelelő kereskedelmi és áruforgalmi politikák elfogadását olyan országokban, amelyektől a függő státuszú területek függenek.

4. cikk

Minden lehetséges lépést meg kell tenni annak érdekében, hogy a függő státuszú területek népei a társadalmi haladásra vonatkozó intézkedések kialakításához és végrehajtásához kapcsolódjanak, lehetőleg saját választott képviselőik útján, ahol ez helyénvaló és lehetséges.

II. RÉSZ MINIMÁLIS NORMÁK

1. RÉSZ. RABSZOLGASÁG

5. cikk

A „szabad világban szabad munkaerő” célkitűzés előmozdítása céljából megerősítjük azt az alapelvet, hogy a rabszolga-kereskedelmet és a rabszolgaságot annak minden formájában tiltani kell, és eredményesen vissza kell szorítani minden függő státuszú területen.

2. RÉSZ. ÓPIUM

6. cikk

1. Felismerve azt a fenyegetést, amelyet az ópium használata jelenthet a függő státuszú területek népeinek egészségére, termelékenységére és általános jólétére nézve, megerősítjük azt az alapelvet, hogy az ópium és egyéb veszélyes kábítószeres kereskedelmét szigorúan szabályozni kell olyan módon, amely teljes mértékben védi a munkavállalók érdekeit.

2. Fontolóra kell venni az ópiumszívás megtiltását és a kormány ópium monopóliumainak eltörlését minden olyan függő státuszú területen, ahol az ópiumszívást még mindig engedélyezik.

3. RÉSZ. KÉNYSZERMUNKA VAGY KÖTELEZŐ MUNKA

7. cikk

1. A függő státuszú területeken a kényszermunka vagy kötelező munka alkalmazását, amelyet a jelenlegi háborús szükséghelyzetben vezethettek be, a lehető legrövidebb idő alatt teljes mértékben fel kell számolni. Addig is, a függő státuszú területeken a munkaerő spontán kínálatát növelő intézkedéseket kell bevezetni.

2. A kényszermunka vagy kötelező munka alkalmazását minden formájában a lehető legrövidebb időn belül vissza kell szorítani.

3. Abban az esetben, ha független státuszú területeken ideiglenes és kivételes intézkedésként kényszermunkát vagy kötelező munkát alkalmaznak, tiszteletben kell tartani a Kényszermunkáról szóló 1930. évi Egyezményben meghatározott feltételeket és garanciákat. A kényszermunka vagy kötelező munka alkalmazása magán munkaadók részéről semmilyen esetben nem megengedett, függetlenül attól, hogy a munkaadóval az állam szerződik-e vagy sem.

4. Meg kell fontolni a Kényszermunkáról szóló 1930. évi Egyezmény összes rendelkezéseinek a függő státuszú területeken történő alkalmazása alól nyújtott kivételek felszámolásának vagy visszavonásának a lehetőségét.

5. Fontolóra kell venni a Kényszermunkáról szóló 1930. évi Egyezmény alkalmazását azokon a függő státuszú területeken, ahol olyan kényszermunka vagy kötelező munka merülhet fel, amelyre nézve az Egyezmény még nincs hatályban.

6. Fontolóra kell venni a Kényszermunkáról szóló 1930. évi Egyezmény ratifikálásának kívánatosságát olyan államok részéről, amelyek olyan függő státuszú területekért felelnek, ahol kényszermunka vagy kötelező munka előfordulhat, és még nem ratifikálták az Egyezményt.

8. cikk

A munkára való közvetett kötelezés kialakulásának elkerülése érdekében megfontolandó a Közvetetten kikényszerített kényszermunkáról szóló 1930. évi Ajánlásban meghatározott alapelvek alkalmazása.

4. RÉSZ. MUNKAVÁLLALÓK KÖZVETÍTÉSE

9. cikk

1. A politikának célként kell kitűznie a munkavállaló-közvetítés felszámolását, és ennek olyan intézkedésekkel történő felváltását, amelyek ugyan kormányellenőrzés alatt álló ingyenes hivatalokon keresztül spontán munkaerő kínálaton alapulnak, de rendelkeznek az orvosi vizsgálatról, szállításról, ételmezésről és hajlékról, valamint a meglévő rendszerek keretében a munkavállalóknak járó egyéb előnyökről.

2. A munkaerő-szerzésre vonatkozó módszerekkel összefüggő új javaslatok kialakításának függvényében és a megfontolás alatt álló új módszerekre történő minél gyorsabb átállás előmozdítása érdekében meggondolandó a munkaerő közvetítés gyakorlatának fokozatos felszámolásáról szóló 1936. évi Ajánlásban szereplő alapelvek alkalmazása.

10. cikk

1. Fontolóra kell venni a bennszülött munkaerő közvetítéséről szóló 1936. évi Egyezmény alkalmazását olyan függő státuszú területeken, ahol olyan közvetítés történhet, amelynek tekintetében az Egyezmény még nincs hatályban.

2. Fontolóra kell venni a Bennszülött munkaerő közvetítéséről szóló 1936. évi Egyezmény alkalmazását azokon a függő státuszú területeken, ahol olyan közvetítés merülhet fel, amelyre nézve az Egyezmény még nincs hatályban.

5. RÉSZ. KÜLÖNLEGES TÍPUSÚ MUNKASZERZŐDÉSEK

11. cikk

1. A politika céljából kell kitűzni a tartós foglalkoztatás szabályozását írásos szerződések rendszere útján a Bennszülött munkavállalók munkaszerződésének szabályozásáról szóló 1939. évi Egyezmény által előírt esetekben és rendelkezései szerint.

2. Fontolóra kell venni a Bennszülött munkavállalók munkaszerződésének szabályozásáról szóló 1939. évi Egyezmény alkalmazását azon függő státuszú területeken, ahol sor kerülhet tartós szerződéses foglalkoztatásra, de ahol az Egyezmény még nincs hatályban

3. Fontolóra kell venni a Bennszülött munkavállalók munkaszerződésének szabályozásáról szóló 1939. évi Egyezmény ratifikálásának a kívánatosságát azokon a függő státuszú területeken, ahol sor kerülhet hosszú távú szerződéses foglalkoztatásra, de ahol az Egyezmény még nincs hatályban.

12. cikk

A szerződés keretében megadott szolgálati idő határozott korlátozása érdekében fontolóra kell venni a Bennszülött munkavállalók munkaszerződésének szabályozásáról szóló 1939. évi Ajánlásban meghatározott alapelvek alkalmazását.

13. cikk

1. Minden gyakorlati lépést meg kell tenni a kínálat és a kereslet kiegyenlítésére olyan területeken, ahol elkerülhetetlen bizonyos mérvű alkalmi foglalkoztatás, valamint óvakodni kell attól, hogy az alkalmi munkaerőt nemkívánatos módon a lehetséges munkaalkalmak központjaiba csábítsák.

2. Az ilyen központokban szokványos körülmények között rendelkezésre álló munkaerő maximális foglalkoztatásának biztosítása érdekében fontolóra kell venni az olyan intézkedéseket, mint pl. a rövid távú munkaügyi megállapodások.

14. cikk

1. Fel kell számolni azt a gyakorlatot, hogy a munkavállaló viselkedésére vagy képességeire vonatkozó szubjektív jellegű kijelentéseket jegyeznek be azon munkakártyákra vagy munkakönyvekbe, amelyeket a törvényi előírás szerint a munkavállalónak magánál kell tartani.

2. A munkakártyák vagy munkakönyvek használatát szabályozni kell annak érdekében, hogy megakadályozzák azok megfélemlítő vagy kényszerítő eszközként történő felhasználását a foglalkoztatásban.

15. cikk

Abban az esetben, ha házasembert szerződéssel alkalmaznak saját országában, de otthonától jelentős távolságra, az illetékes hatóság a megfelelő esetekben minden gyakorlati lépést köteles megtenni azért, hogy amennyiben úgy kívánja, felesége és családja is elkísérhesse.

6. RÉSZ. BÜNTETŐ INTÉZKEDÉSEK

16. cikk

1. A politika céljaul kell kitűzni a munkaszerződések megszegésére vonatkozó büntető intézkedések eltörlését, A munkaszerződéseknek a bennszülött munkavállalók által történő megsértése esetén alkalmazott büntetőintézkedések felszámolásáról szóló 1939. évi Egyezmény 1. cikkében meghatározottak szerint.

2. Fontolóra kell venni A munkaszerződéseknek a bennszülött munkavállalók által történő megsértése esetén alkalmazott büntetőintézkedések felszámolásáról szóló 1939. évi Egyezmény alkalmazását azokon a függő státuszú területeken, ahol a büntető intézkedések foganatosítása előfordulhat, és ahol az Egyezmény még nincsen hatályban.

3. Fontolóra kell venni A munkaszerződéseknek a bennszülött munkavállalók által történő megsértése esetén alkalmazott büntetőintézkedések felszámolásáról szóló 1939. évi Egyezmény ratifikálásának kívánatosságát a függő státuszú területekért felelős olyan államok részéről, ahol büntető intézkedések kirovása fordulhat elő, és ahol ez még nem történt meg.

6. RÉSZ. GYERMEKEK ÉS FIATAL SZEMÉLYEK FOGLALKOZTATÁSA

17. cikk

1. A függő státuszú területeken megfelelő rendelkezést kell hozni a helyi feltételek szerint lehetséges maximális mértékben a széles körű oktatási rendszerek, szakképzési és tanoncképző rendszerek progresszív fejlesztésére a gyermekek és fiatalok írástudatlanságának a felszámolása és hasznos foglalkozásra való eredményes felkészítése érdekében.

2. Annak érdekében, hogy a gyermek népesség a meglévő oktatási létesítmények révén előnyhöz juthasson, valamint azért, hogy e létesítmények bővítését ne gátolja a gyermek munkaerő iránti kereslet, az iskolaköteles kor alatti személyek foglalkoztatását meg kell tiltani bármilyen olyan területen, ahol oktatási létesítményeket olyan mértékben biztosítanak, amely az iskoláskorú gyermekek többségének megfelelő.

18. cikk

1. A tizenkettedik életévüket be nem töltött gyermekeket nem lehet semmilyen munkán foglalkoztatni, kivéve a mezőgazdasági vagy háztartási jellegű könnyű munkát, amelyen csak a munkaadó családtagjait foglalkoztatják, vagy kivéve a helyi közösség által kollektív módon elvégzett könnyű mezőgazdasági munkát. Ezt az életkort az iskolaköteles életkorral együtt progresszív módon meg kell emelni.

2. Abban az esetben, ha a szokás engedélyezi a gyermek átadását valamely munkaadó családjához, az átadás és a foglalkoztatás feltételeit szigorú szabályozásnak és felügyeletnek kell alávetni, akár idősebb a gyermek tizenkét évesnél, akár nem. Minden ilyen jellegű átadás progresszív eltörlése minden függő státuszú területre vonatkozó politika célja.

19. cikk

A tizenötödik életévüket be nem töltött gyermekeket nem lehet semmilyen ipari vállalkozásban, sem annak semmilyen fióktelepén foglalkoztatni vagy dolgoztatni.

20. cikk

A tizenötödik életévüket be nem töltött gyermekeket nem lehet hajón alkalmazni vagy dolgoztatni.

21. cikk

1. A tizenhatodik életévüket be nem töltött fiatal személyeket nem lehet föld alatt, bányákban alkalmazni.

2. A tizenhatodik életévüket betöltött, de tizennyolcadik életévüket be nem töltött fiatal személyek bányákban, föld alatt történő foglalkoztatása függ az ilyen munkára való alkalmasságot igazoló, az illetékes hatóság által jóváhagyott orvos által kiállított orvosi igazolás bemutatásától.

22. cikk

1. A tizennyolcadik életévüket be nem töltött fiatal személyeket nem lehet hajókon kazánfűtő vagy rakományrendező munkára alkalmazni.

2. Abban az esetben, ha hajókon kazánfűtőre vagy rakományrendezőre van szükség olyan kikötőben, ahol csak a tizennyolcadik életévüket be nem töltött fiatal személyek állnak rendelkezésre, az ilyen fiatal személyeket alkalmazni lehet, de ebben az esetben a szükséges rakományrendező vagy kazánfűtő helyére két fiatal személyt szükséges alkalmazni. Az ilyen fiatal személyeknek legalább tizenhat évesnek kell lenniük.

3. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazandók-

- (a) a fiatal személyek főleg gőztől eltérő meghajtású hajókon történő foglalkoztatására;
- (b) nem kevesebb, mint tizenhatodik életévüket betöltött fiatal személyekre, akiket, ha orvosi vizsgálatot követően fizikailag alkalmasnak találnak, lehet kazánfűtőként vagy rakományrendezőként alkalmazni, de kizárólag parti kereskedelemmel foglalkozó hajókon.

23. cikk

A 18. cikk 1. bekezdésének és a 19. és 20. cikknek a rendelkezései nem vonatkoznak az illetékes hatóság által jóváhagyott és felügyelt, jóhiszemben állami vagy magántulajdonú műszaki iskolákban vagy iskolahajókon vagy oktatóhajókon gyermekek vagy fiatal személyek által végzett munkára, amelyek esetében előírt tanórák vannak és a tanulók által képzésben vagy tanoncképzésben eltölthető idő hosszára ésszerű korlátozás vonatkozik.

24. cikk

1. Az egészségtelen, veszélyes vagy túlságosan megterhelő munka esetében a 18. cikk 1. bekezdése és a 19. cikk hatályánál fogva előírt minimális életkoroknál magasabbat kell megállapítani, vagy a minimális foglalkoztatási életkor és a megfelelő már magasabb életkorú gyermekek munkaidejére különleges korlátozást kell alkalmazni vagy egyéb különleges védelmet kell biztosítani számukra.

2. Különleges védelmet kell biztosítani olyan gyermekeknek, akik számára engedélyezik az otthonuktól távoli munkavállalást.

25. cikk

1. A tizennyolcadik életévüket be nem töltött fiatal személyeket nem lehet semmilyen ipari vállalkozásban vagy annak fióktelepén éjjeli munkára alkalmazni.

2. Tizenhatodik életévüket be nem töltött fiatal személyeket az illetékes hatóság által meghatározott kivételes körülmények között lehet éjjeli munkára alkalmazni.

26. cikk

1. A tizennyolcadik életévüket be nem töltött fiatal személyek bármilyen hajón történő foglalkoztatása az ilyen munkára való alkalmasságot igazoló, az illetékes hatóság által jóváhagyott orvos által kiállított orvosi igazolás bemutatásától függ.

2. Sürgős esetekben az illetékes hatóság a tizennyolcadik életévét be nem töltött fiatal személy számára engedélyezheti a hajóra szállást az orvosi vizsgálat elvégzése nélkül, mindig azzal a feltétellel, hogy a munkaadó költségére el kell végezni az ilyen orvosi vizsgálatot az első kikötőben, ahol a hajó kiköt, és a kielégítő orvosi igazolás hiánya esetén a fiatal személyt utasként vissza kell szállítani a felvételi kikötő vagy hely vagy otthona közül a közelebb eső helyre, a munkaadó költségére.

27. cikk

A közösségek gazdasági és társadalmi érdekeinek megfelelő oktatási rendszerek kialakítása során fontolóra kell venni a Szakképzésről szóló 1939. évi Ajánlásban meghatározott alapelvek alkalmazását olyan mértékben, amennyiben ez gyakorlatilag lehetséges és helyénvaló a helyi körülmények szerint.

28. cikk

Az ebben a szakaszban foglalt rendelkezések alkalmazásának elősegítésére igazgatási szerveket vagy tisztviselőket kell kinevezni. Az ilyen igazgatási szervek létrehozása illetve

tisztviselők kinevezése az anyaországi területeken vagy független országokban sikeres bevett gyakorlatának megfelelően történjen.

8. RÉSZ. NŐK FOGLALKOZTATÁSA

29. cikk

Minden illetékes hatóság politikájában célként kell kitűzni az olyan intézkedések meghozatalát, amelyek a helyi feltételekre kellő tekintettel helyénvalóak és kivitelezhetőek annak érdekében, hogy a nőknek biztosítsák a következőket: megfelelő általános oktatási, szakképzési és foglalkoztatási lehetőségek; védelem a foglalkoztatás fizikailag káros feltételei és gazdasági kihasználás ellen, beleértve az anyaság védelmét; bármilyen, különleges természetű kihasználás elleni védelem; és tisztességes és egyenlő elbánás férfiak és nők között a díjazás és a foglalkoztatás egyéb feltételei tekintetében.

30. cikk

Minden kivitelezhető lépést meg kell tenni a nők társadalmi és gazdasági státuszának javítására bármilyen olyan függő státuszú területen, ahol törvény vagy szokásjog alapján olyan intézkedések állnak fenn, amelyek a nőket gyakorlatilag szolgátságba kényszerítik vagy szolgátságban tartják.

31. cikk

1. A lehető leggyorsabban rendelkezni kell az ipari és kereskedelmi vállalkozásoknál foglalkoztatott nők anyasági védelméről.

2. Ennek során a cél hatályossá tenni a Gyermekszülésről szóló 1919. évi Egyezmény rendelkezéseit a helyi feltételek fényében esetleg szükséges módosításokkal, különös tekintettel a következő alapelvekre:

- (a) a munkából való távolmaradás joga a gyermekszülés előtt és után;
- (b) ilyen távolmaradás során az egészségügyi segítségnyújtáshoz és járadékokhoz való jog.

32. cikk

1. Nőket nem lehet foglalkoztatni éjjeli munkára semmilyen ipari vállalkozásban, sem annak fióktelepén.

2. Nők foglalkoztathatóak éjjeli munkára-

- (a) olyan esetekben, amelyekben a munka olyan nyersanyagokhoz vagy kezelés alatt álló anyagokhoz kapcsolódik, amelyek gyorsan romlanak; és
- (b) amikor bármilyen vállalkozásban olyan vészhelyzet következik be, amelyet nem lehet előre látni és nem visszatérő jellegű.

3. Az éjjeli munka tilalmát fel lehet függeszteni abban az esetben, ha a közérdek ezt súlyos vészhelyzetben szükségessé teszi.

4. E cikk rendelkezései nem alkalmazandók felelős vezetői beosztásban lévő nőkre, akik szokásos körülmények között nem végeznek fizikai munkát.

33. cikk

1. Nőket nem lehet semmilyen bányában föld alatti munkára alkalmazni.

2. Az illetékes hatóság a fenti tilalom alól mentességet biztosíthat a következők tekintetében:

- (a) vezetői beosztásban lévő nők, akik nem végeznek fizikai munkát;
- (b) egészségügyi és jóléti szolgálatoknál foglalkoztatott nők;
- (c) olyan nők, akik tanulmányaik során bizonyos képzési időszakot töltenek bányák föld alatti részeiben; és
- (d) bármilyen egyéb nők, akiknek nem fizikai foglalkozás céljából alkalmanként be kell lépniük egy bánya föld alatti részeibe.

34. cikk

A nők foglalkoztatási és gazdasági státuszával és jólétével kapcsolatos intézkedések alkalmazásának előmozdítása érdekében női tanácsadókat kell igénybe venni abban az esetben, amikor a nőket különösen érintő kérdéseket kell megfontolni. A női tanácsadókat minden lehetséges esetben a helyi népelességből kell biztosítani.

9. RÉSZ. JAVADALMAZÁS

35. cikk

1. A gazdasági fejlődés tervezésében a fő célkitűzés az életszínvonal javítása.

2. Minden, a helyi feltételeknek megfelelő, gyakorlatilag lehetséges intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy a őstermelőknek és keresőknek olyan feltételeket biztosítsanak, amelyek biztosítják az életszínvonalra vonatkozó hivatalos felmérésekkel bizonyított minimális életszínvonal fenntartását és lehetőséget adnak az őstermelőknek és keresőknek arra, hogy e színvonalat saját erőfeszítéseik révén javítsák.

3. A gazdasági vállalkozás olyan formáinak, amelyek a munkavállalók otthonuktól távol történő munkavégzését kívánják meg, figyelembe kell venniük a munkavállalók szokásos családi igényeit.

4. Abban az esetben, ha más területek munkaerő-forrását ideiglenes jelleggel egy terület előnyére használják fel, intézkedéseket kell hozni arra, hogy a munkavállalók bérének és megtakarításának egy részét a munkaerő felhasználásának helyéről a munkaerő járadék helyére utalják át.

5. Abban az esetben, ha munkavállalók és családjaik alacsony költségű területekről magasabb költségű területekre költöznek, figyelembe kell venni a változásból fakadó növekedést a megélhetési költségekben.

6. Tilos a munkavállaló munkájáért járó bért részben vagy egészben alkohollal vagy egyéb szeszesitalal kiváltani.

36. cikk

Minden közmunkára, akár közvetlenül állami hatóság, akár állami hatóság és egy munkaadó közötti szerződés útján végzik el, az a követelmény vonatkozik, hogy a bérek mértéke és a foglalkoztatás általános feltételei nem maradhatnak el az általánosságban fennálló bérektől és feltételektől, és amennyiben ez gyakorlatilag lehetséges, az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultációt követően kell azokat rögzíteni.

10. RÉSZ. EGÉSZSÉGÜGY, LAKHATÁS ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

37. cikk

1. Minden, gyakorlatilag lehetséges intézkedést meg kell tenni az emberek egészségének javítása érdekében az egészségügyi létesítmények bővítésével, a közegészségügyi programok fejlesztésével, a függő státuszú trópusi területeken gyakori járványos és egy területre korlátozódó betegségek felméréseivel és az ezek elleni küzdelemre vonatkozó megfelelő intézkedések bevezetésével, az egészségügyi oktatás terjesztésével és az élelmezés és lakhatás javításával.

2. Minden gyakorlati intézkedést meg kell tenni az emberek élelmiszer-igényeinek megállapítására táplálkozási felmérések alapján, valamint az élelmezés javításának lehetőségére vonatkozó felmérésekkel, valamint az ilyen felmérések által jelzett élelmiszerpolitika hatályba léptetésére. Nemzeti élelmezési szervezeteket kell létrehozni és azokat el kell látni a megfelelő forrásokkal, létesítményekkel és hatáskörökkel.

3. Az illetékes hatóság felel a kielégítő lakhatási feltételek kialakításának biztosításáért. A politikai általános célkitűzéseként a szokványos körülmények között keresettel magukat eltartó munkavállalóknak lehetőséget kell biztosítani a kielégítő lakóhely megszerzésére olyan területen, amely nem a munkaadó tulajdonát képezi.

4. Abban az esetben, ha egy munkaerőt foglalkoztató vállalkozás olyan területen található, ahol kielégítő lakóhely nem áll rendelkezésre, a vállalkozást méltányossági alapon kötelezni lehet a lakhatás biztosítására. Ilyen esetekben az illetékes hatóság meghatározza az elszállásolásra vonatkozó minimális normákat és szigorú ellenőrzést gyakorol e normák végrehajtása felett. Az illetékes hatóság továbbá meghatározza az olyan munkavállalók jogait, akiknek előírhatják a lakás kiürítését a foglalkoztatásból történő távozáskor, és minden szükséges lépést megtesz e jogok érvényesítésének a biztosítására.

38. cikk

A helyi feltételek megfelelő figyelembe vételével meg kell hozni a gyakorlatilag lehetséges intézkedéseket a betegek eltartására és kezelésére, és az öregek, a munkaképtelenek és az elhunyt személyek eltartott hátramaradt családtagjainak a gondozására.

39. cikk

1. Törvényben kell rendelkezni a foglalkoztatott személyek számára kárpótlás fizetéséről abban az esetben, ha foglalkoztatásuk során abból fakadó baleset miatt munkaképtelenné válnak, valamint az ilyen foglalkoztatottak eltartott hátramaradt családtagjai számára abban az esetben, ha ilyen baleset halált okoz, valamint az ilyen balesetekben megsérült személyek egészségügyi járadékra.

2. A munkavállalók kárpótlására vonatkozó törvényeket és rendelkezéseket a hajókon és ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági vállalkozásokban foglalkoztatott minden dolgozóra, munkavállalóra és tanoncra alkalmazni kell.

3. A következők tekintetében kivételt lehet tenni:

- (a) olyan személyek, akiknek foglalkoztatása alkalmi jellegű és akiket a munkaadó kereskedelmétől vagy üzleti vállalkozásától eltérő célra alkalmaznak;
- (b) bedolgozók;
- (c) a munkaadó olyan családtagjai, akik kizárólag az ő részére dolgoznak és akik vele élnek;
- (d) olyan nem fizikai munkavállalók, akik díjazása meghalad egy, törvények vagy rendelkezések által meghatározandó határértéket.

40. cikk

1. Kárpótlást kell fizetni a foglalkozási betegségek miatt munkaképtelenné vált munkavállalóknak, vagy ilyen betegségből bekövetkező halál esetén eltartottjaiknak, a munkavállalók kárpótlására vonatkozó általános alapelvek szerint.

2. Az ilyen kárpótlás korlátozódhat az érintett területen legfontosabb foglalkozási betegségekre.

11. RÉSZ. BŐRSZÍNNEL ÉS VALLÁSSAL KAPCSOLATOS AKADÁLYOK ÉS EGYÉB DISZKRIMINATÍV GYAKORLAT TILALMA

41. cikk

1. Az egyes területeken a munkaerő-feltételek tekintetében törvényben meghatározott normáknak megfelelően tekintettel kell lenniük az adott területen jogosan tartózkodó vagy dolgozó összes munkavállaló méltányos gazdasági elbánására.

2. Tilos a munkavállalókkal szemben faji, bőrszín szerinti, vallási vagy törzsi kötődés miatti hátrányos megkülönböztetést alkalmazni állami vagy magánfoglalkoztatásba vételük tekintetében.

3. A foglalkoztatásban a ténylegesen egyenlő elbánás előmozdítása érdekében a helyi feltételek között minden gyakorlatilag lehetséges intézkedést meg kell tenni a képzési lehetőségek biztosításával, a diszkrimináció visszaszorításával a kollektív szerződések tárgyalásában vagy szakszervezeti tagság megállapításában, és egyéb megfelelő eszközökkel.

12. RÉSZ. MUNKAÜGYI ELLENŐRZÉS

42. cikk

1. Azokon a területeken, ahol ilyen szolgálat még nem létezik, munkaügyi ellenőrző szolgálatot kell létrehozni. A munkaügyi ellenőröknek elő kell írni, hogy rövid időközönként vizsgálják meg a foglalkoztatás feltételeit.

2. A munkaügyi ellenőröknek nem lehet közvetett vagy közvetlen érdekeltségük az általuk ellenőrzött vállalkozásokban.

3. A munkavállalóknak és képviselőiknek minden lehetőséget biztosítani kell a munkaügyi ellenőrökkel történő szabad kommunikációhoz.

13. RÉSZ. IPARI SZERVEZŐDÉSEK

43. cikk

1. Megfelelő intézkedésekkel garantálni kell a munkaadók és munkavállalók szervezkedési jogait minden jogszerű célra.

2. Minden gyakorlatilag lehetséges intézkedést meg kell tenni az egyeztető, döntőbíráskodási, minimálbér-meghatározó és munkaügyi felügyeleti mechanizmus létrehozásában és működtetésében a munkaadói és munkavállalói szerveződések képviselőivel való konzultálásra és ezek közös fórummá szervezésére. Ott, ahol a munkavállalók képviselői szervezete még nem alakult ki, az illetékes hatóságnak kell kineveznie személyeket a munkavállalók nevében történő eljárásra és a munkavállalói szervezetek korai fejlődésében történő tanácsadásra és iránymutatásra.

3. Minden gyakorlatilag lehetséges intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a munkavállalókat képviselő szakszervezeteknek biztosítsák a munkaadókkal vagy munkaadói szervezetekkel kötendő kollektív szerződések aláírására való jogot.

44. cikk

1. A munkaadók és munkavállalók közötti kollektív viták rendezésére szolgáló mechanizmust a lehető leggyorsabban létre kell hozni.

2. Az érintett munkaadók és munkavállalók képviselői, beleértve vonatkozó szerveződések képviselőit, ahol ilyenek léteznek, a gyakorlatilag lehetséges esetekben olyan, az illetékes hatóság által meghatározott módon és olyan mértékben, de mindenképpen egyenlő számban és egyenlő feltételek mellett bekapcsolódnak a mechanizmus működésébe.

14. RÉSZ. SZÖVETKEZETI SZERVEZETEK

45. cikk

1. A függő státuszú területeken az illetékes hatóságok gazdasági programjának részeként el kell fogadni a szövetkezeti társulásoknak történő segítségnyújtást és azok fejlesztését, beleértve a munkavállalók szövetkezeti szervezeteit az egészségügy, lakhatás és oktatás előmozdításáért, és a meghozandó intézkedések között szerepelnie kell a pénzügyi segítségnyújtásnak, amennyiben ez helyénvaló.

2. E célból fontolóra kell venni a következőket:

- (a) a megfelelő, egyszerűen és olcsón alkalmazható jogszabályok elfogadását, amelyek a szövetkezeti szerveződések minden formájára kiterjednek;
- (b) a fejlesztési és szövetkezeti szerveződések ösztönző és felügyelő különleges szolgálatok létrehozása és a szövetkezeti oktatás ösztönzése.

3. Megfelelő esetekben a szövetkezeti szerveződések hatásosan képviselni kell az érdekeiket érintő köztisztviselőkben és szervezetekben.

15. RÉSZ FOGALOM-MEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

46. cikk

A jelen Melléklet e részének alkalmazása szempontjából:

- (a) a „mezőgazdasági vállalkozás” kifejezést úgy lehet meghatározni, mint ami magában foglalja a vállalkozásban a vállalkozás mezőgazdasági termékeinek tartósításához és piacra viteléhez kapcsolódó folyamatokat, kivéve, ha e folyamatokat ipari vállalkozás részeként kívánják besorolni;
- (b) a „kereskedelmi vállalkozás” kifejezés magában foglalja:
 - (i) a kereskedelmi létesítményeket és irodákat, beleértve a bármilyen fajta áruk vagy szolgáltatások értékesítésével, beszerzésével, elosztásával, biztosításával, forgatásával, kölcsönzésével vagy adminisztrációjával egészben vagy részben foglalkozó szervezeteket;
 - (ii) különösen az idősek, gyengélkedő betegek, nyomorban élők vagy mentális zavarral küzdők kezelésével vagy gondozásával foglalkozó szervezeteket;
 - (iii) a szállodákat, éttermeket, panziókat, klubokat, kávéházakat és egyéb szórakozóhelyeket;
 - (iv) a színházakat és nyilvános szórakozóhelyeket; és
 - (v) a fenti (i), (ii), (iii) és (iv) albekezdésekben felsoroltakhoz hasonló jellegű bármilyen szervezetet;
- (c) az „ipari vállalkozás” kifejezés magában foglalja:
 - (i) azokat a vállalatokat, amelyekben termékeket készítenek, átalakítanak, tisztítanak, javítanak, díszítenek, dolgoznak fel, eladásra tesznek alkalmassá, lebontanak vagy megsemmisítenek, vagy amelyekben anyagokat alakítanak át, beleértve a hajóépítő vállalatokat, valamint az elektromos áram termelésével, átalakításával vagy továbbításával, a gáz vagy bármilyen hajtóerő termelésével vagy elosztásával, illetve víz tisztításával vagy elosztásával vagy fűtéssel foglalkozó vállalatokat;
 - (ii) a következők bármelyike vagy azok közül több építésével, átépítésével, karbantartásával, javításával, átalakításával vagy bontásával foglalkozó vállalkozások: épületek, vasutak, villamosok, repülőterek, kikötők, dokkok, rakpartok, árvízi védművek vagy parti eróziós védművek, csatornák, belvízi, tengeri vagy légi közlekedést szolgáló művek, utak, alagutak, hidak, völgyhidak, szennyvízcsatornák, elfolyók, kutak, öntöző vagy vízelvezető művek, távközlési létesítmények, elektromos áram vagy gáz termelésére vagy elosztására szolgáló műtárgyak, csővezetékek, vízművek, és a bármilyen hasonló műtárgyak vagy szerkezetek előkészítésével vagy alapozásával foglalkozó vagy hasonló munkával foglalkozó vállalkozások;
 - (iii) bányákat, kőbányákat, és a föld ásványkincseinek kitermelésére szolgáló egyéb vállalatokat; és
 - (iv) az utasok vagy áruk szállításával foglalkozó vállalkozások, kivéve a kézi szállítást, kivéve, ha az ilyen vállalkozások a mezőgazdasági vagy kereskedelmi vállalkozás működése részének minősülnek;
- (d) a „mezőgazdasági vállalkozás”, (kereskedelmi vállalkozás) és „ipari vállalkozás” kifejezések magukban foglalják az állami és magántulajdonú vállalkozásokat egyaránt;

- (e) a „hajó” kifejezés magában foglal minden, bármilyen jellegű hajót vagy nagy vízi járművet, amely tengerhajózással foglalkozik, függetlenül attól, hogy állami vagy magántulajdonban áll-e, kivéve a hadihajókat; értelmezhető úgy, hogy nem foglalja magában a meghatározott tonnatartalomnál kisebb és meghatározott számú személyzetnél kevesebbet szállító hajókat;
- (f) az „éjszaka” kifejezés legalább 11 egymást követő órából álló időszakot jelent: , azokban a trópusi országokban, ahol a nap közepén felfüggesztik a munkát, az éjjeli időszak rövidebb lehet, ha a nap során ezt kompenzáló pihenőidőt biztosítanak;
- (g) a minimális életkort előíró rendelkezéseket úgy lehet értelmezni, hogy azok láthatóan megnyilvánuló minimális életkorra vonatkoznak abban az esetben, ha a születési nyilvántartások nem megfelelőek.

47. cikk

Az illetékes hatóság a jelen Melléklet e részének rendelkezései alkalmazásából kizárhat olyan vállalkozásokat vagy hajókat, amelyek tekintetében a megfelelő felügyelet gyakorlatilag nem lehetséges, tekintettel azok jellegére és méretére.